

Csaba és Vidéke

Társadalmi, közgazdasági és szépirodalmi lap

Megjelen hetenként egyszer: vasárnap

Előfizetési árak	Szerkesztőség és kiadóhivatal	Hirdetési árak
helyben házhoz hordva vagy vidékre postai szétküldéssel egész évre 5 ft félre . . . 2 ft 50 kr negyedévre 1 ft 25 kr Egyes szám ára 10 kr (kapható a kiadóhivatalban)	B.-Csabán, főút 890. sz. a. a postahivatal tözsomszédságában Tóth Ferenc könyvnyomdája A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőség ezimén küldendő Kéziratok vissza nem adtnak	Három hasábos petit-sor egyszeri beiktatásnál 8 kr, kétszer beiktatásnál 12 kr, háromszori beiktatásnál 15 kr Bélyegdíj külön minden beiktatásnál 30 kr A hirdetések után járó díjak mindig előre fizetendők A „Nyiltér” minden sorának közlési díja 30 kr Bérintetlen levelek nem fogadtatnak el

A nemzet kincsei.

(Az ötvösmű-kiállítás.)

Régen letűnt, régi jó idők mesészerű hagyományai támadt fel s került össze száz meg ezer helyről rejtekből a fővárosba, a Nemzeti Múzeum palotájába, hogy régi nagyságunk fényét ismerni s nemzeti önértékünket nevéni tanítson bennünket. Az Isten ostarának, hadverő Attilának arany edényeitől kezdve két ezredévet megközelítő idők kincseit látjuk itt egybehalmozva: Szt István koronája, Szt László, Nagy Lajos, Mátyás az igazságos, majd szentegyházaink és főúrunk drágaságai ragyognak elénk. A villany lámpák vakító fényárjában a mérhetetlen kincseknek szemkápráztató özöne, arany, ezüst s a drága köveknek minden elképzelhető faja, igazi Dárius kincse. Nem mondunk sokat, ha 25-től 30 millióig becsüljük az ország minden részéből, sőt külföldről is itt egybehalmozott mesés kincsek értékét. S mindez miért? Hazai iparunk jövődjét fölvirágoztatásáért.

Az iparművészeti múzeum elhatározta, hogy a múlt évi könyvkiállítás mintájára a hazai ötvös, vagyis aranyművészek régi emlékeiből szintén kiállítást fog rendezni, azon czélból, hogy ez iparunk hajdani virágzásáról egy magunk meggyőződésünk, másrészi pedig iparosainknak példát nyújtsunk, ösztönözzük különösen ötvöseinket, hogy a külföldi gyári termeléssel szemben is vegyék fel újra a harcot s teremtsenek a régi mintára újra becses és igazi műértékű dolgokat.

Természetes, hogy a főcélon kívül a hazai történet és műtörténet s a régészet tudománya is bő tápanyagra találjanak a tömérdek műdarab tanulmányozásában.

A czél elérésére az egész országban bizottságok alakítottak, ezek s különösen Ráth György, Ipolyi Arnold s a kiállítás tudós titkára Pulszky Károly és Pulszky Ferenc a nem-

zeti múzeum igazgatója roppant tevékenységének köszönhető, hogy az országos történeti ötvösmű-kiállítás ma ilyen minden várakozást felülmuló eredménnyel nyílt meg.

A kiállítás első termében jobbra őskori, népvándorláskori, kelta és római korbéli arany- és ezüstdíszek és edények töltik meg a szekrényeket; legnevezetesebb ezek között a III-ik szekrényben a nagyszentmiklósi híres arany lelet, melyet Ó Felsége kincstára állít ki. Kancsók, poharak, serlegek és egy kupa egytől-egyig aranyból verve. Az egyik csészén görög, a másikon eddigelé még nem fejtett fölírás van. Sulya összesen 2600 arany. A német tudósok Athanarrich góthus király kincsenek tartják; de minden valószínűség nélkül Attilaé, kinek éppen hadi útja mentén találták. Az egyik kancsón egy hun lovas és másik Emese álma van doborműben kiverve a turulmadárral.

A második terem a kiállítás legnagyobb helyisége az összes egyházi ötvös munkákat foglalja magában. Ott láthatók a bizsanczi művészet maradványai a VIII—XII-ik századokig, majd a góthus művészet legszebb alkotásai, urnutatók, olykor méter magasak, püspökpálcák s közel 100 egyházi kehely. Leginkább érdekel bennünket bizonyára mindannyi között szent László királyunk ereklyetartó ezüst aranyozott mellszobra, a győri káptalan tulajdona. Valószínűleg 1406—17 között készült. Nem kevésbé becsesek első nagy királyunk szent Istvánnak életnagyságúnál nagyobb ezüst mellszobra, a nagy Barnhad szobrász műve 1635-ből, valamint egy püspöki pástorbot Mátyás király korából s egy kehely, grf Erdődy tulajdona, a hollós czimerrel és Bécs város czimerével, minden bizonynyal nagy Mátyás király idejéből. Ugyancsak itt vannak még az aacheni híres templomi kincsek. Az anjou házból származó Nagy Lajos királyunk ugyanis ott kápolnát alapított s azt egyházi edényekkel és szerekkel is ellátta. Vannak

ezek között ereklye-tartók, boglárók, gyertyatartók, czimerek és képek, mindannyian az Anjouk és Magyarország zománcos czimereivel.

A harmadik terem az igazi kincstár, hol őseink összes régi ékszereivel, izlésével s páratlan fény szeretetével bő alkalmunk van megismerkedni.

Itt a középső szekrényben nem kevesebb, mint hat darab királyi koronát és egy országalmát látunk együtt. Kettő ezek közül III. Béla királyé és nejeé Agnes királynőé, mindkettő Székesfehérvárt találtatott. Egy lilomos korona a Margit szigeten és egy másik Nagyváradon találtatott. Az ötödik Constantinos Monomachos koronája, gyönyörű rekeszománcos munkával: a legfelső végül Bocskay István koronája, elborítva gyöngyök, smaragdok és rubinoktól. Mehemed nagy vezér adta át a szultán megbízásából neki 1606. november 12-én, de Bocskay nem fogadta el a vele járó királyi méltóságot. Két szekrény, jobbról és balról, bánulatos mivű s milliót érő drága kövektől ragyogó nyakbavaló násfákkal van tele. Legszebb közöttük a herceg Eszterházyé. Ugyancsak az övé az egyik sarokban kettős állványon fölállított méternél magasabb művészi boros kancsó, alája való tállal, mely oldalán következő felirattal büszkélkedik: „Engem chenátatott Losonczy Antal 1548.” A IV-ik és V-ik teremben az áldomás-kupák, billikomok és poharak, valamint nagy ezüst vert tálak egész tömege fogad. Az egyik jókora itzésen következő felirat van: „Az ki izik XII meg evel, rezege lezen 1574.” Az egésznek befejezését mindkét teremben nagyszámu és fényes mindannyi történeti nevezetességű fegyverzetek s régi módra felszerelt kitémött lovak képezik, melyek mindannyian oly jól illenek bele a falakat elborító daltás nemzeti és csataképek keretébe.

Tény, hogy soha és sehol ennyi műkincse az ötvös művészetnek együvé halmozva látható nem volt. Óhajtható volna, hogy ezek látásán

TÁRCZA

A „CHAPEAU CLAQUE”

— Parsangi visszaemlékezés —
(A „Csaba és Vidéke” eredeti tárczája)

Egy izben egyik legjobb barátomhoz a következő sorokat intéztem:

— Kedves Samukám! Ma jogászból van s dacára, hogy nem szeretek táncolni (bocsánat drága hölgyeim, ez csak kiesésből a tollamból) ma el kell mennem. Nem lesz nehez kitalálnod, hogy miért. Ott lesz ő! Nem köszönözöd „chapeau claqué” odát? Sertetlen állapotban kapod holnap vissza?

Samu rögtön válaszolt:

— Egyetlen barátom! Nagyra becsülöd claqué-omat. Nagyon szívesen átadom szolgádnak, ha nem lenne ezotom az ilyer jogászból meglátogatni. Tudni fogod, hogy magam se tánczolgok szívesen s korán visszavonulok az — étterembe, a hol az ember a claqué-ot nélkülözheti; akkor szívesen rendelkezésedre bocsátom. Viszontlátásra ma este.

A ruhában találkoztunk Samu éppen letéve nemez kalapját s frakkja alól kihúzta a chapeau claqué-ot, a mi chapeau claqué-unkat. Egyelőre visszahúztam magamat egy mellék terembe, várva barátomat, ki biztosított, hogy egy kis fél óra múlva vissza jön s akkor átadja nekem a claqué-ot.

A csábító keringő hangjai átlopóztak a mellék terembe is, ezután egy polka jött, majd egy lengyelkét táncoltak; végre egy gyors polka következett. Vágyva gondoltam ő reá, hát ha Samu barátom éppen ő vele táncolja a gyorspolkát s ezáltal akadályozva van szavát bővítárai. Végre mégis eljött. Kalapot cseréltünk. Samu

barátom nem éppen bálképes czilinderemet felhevülten homlokára vevé s az étterembe futott.

Gyorsan összedtem magamat s beléptem a tánc-terembe. Persze, hogy rögtön megtaláltam őt. Szerencsemre csak most érkezett s tánczteremben volt még annyi üres hely, hogy nevémet hatszor helyt foglaljon. Ki fogja tőlem rosz néven venni, hogy én most minden egyébre gondoltam, mint Samu barátomra, ki szerencsemre igen jól mulatott a bor mellett, mert a tánc-teremben nem mutatta magát.

A bálnak vége volt. A vendégek gyorsan eltávoztak. Ő is elhagyta mamájával a táncztermet, a midőn nekem meg volt engedve őt elkísérni

Most gondoltam Samu barátomra, kerestem; de hiába nem találhattam sehol. Végre is, neki meg volt a saját kalapja, még az én czilinderem is. Nem maradt egyéb hátra, minthogy az ő claqué-jával hazafelé indultam. Az előcsarnokban felakartam tenni, de mi az? — nem ment szíjjel.

Egy párszor megkísértem hölgyeim háta mögött, de mind hiába, nem sikerült. Már a lépcsőig értünk. A kalapot egy gázláng elé tartám s borzasztó felfedezést tettem: a régi chapeau claqué fedele erősen oda volt ragasztva a kalap karimájához; a czilinder belseje és a mechanizmus teljesen hiányzott. Félhangosan összedtem a kalapot. Fedetlen fölvel lementem a lépcsőn — bizonynyal bolondnak tartottak.

— Még egy lépcső lejárat, gyorsan ajánlod magadat s eltávozol — vigasztalám magamat — egy perc alatt beszállnak a kocsi, te meg fejedre kötöd az universalis claqué-ot s gyorsan haza sietesz.

Ekkor már le is értünk Halkan következő szavakat mondó:

— Majd gyalog megyünk, nem akarú a mamának karját nyújtani?

Hatalra megijedtem. Mielőtt magamhoz tértem, a mama és ő osztozkodtak karjaimmal s kiléptünk a szabadba. Szerencsére egy szép holdvilágos, nem igen hideg éj volt s legkevésbé féltem, hogy meghűtöm magamat. Az éji szello hajamat arcomba lengete, úgy, hogy alig láttam magam előtt, nem tudtam visszahajítani, mert karjaim nem voltak szabadok, az egyik kezemben a leragasztott kalapot tartám.

A hölgyek rám néztek.

— Miért nem teszi fel ez az ember kalapját? — gondola mindkettő magában.

Borzasztó egy hosszadalmas ut volt az. Végre megérkeztünk a lakás elé. A mama egy nagy kulcsot húzott ki a zsebéből. Gyorsan kivettem kezéből s felakartam a kaput zárni. E közben kezemből kiesett a chapeau claqué s az esés által szétment, úgy, hogy a fedele tovább gurult.

— Valamit elejtett! — kiáltá az anya és leánya egyszerre.

— Szót se érdemel! — feleltem s gyorsan beeresztém mindkettőt a kapuba, mert még képesek lettek volna velem azt a valamit keresni s ha megtudták volna azt a nagy titkot....

Gyorsan magamhoz vettem a karimát s haza siettem. Másnap nem éppen udvarias levél kíséretében haza küldtem Samu barátomnak. — A fedelét valahol az uri-utczában keresheted — írtam neki.

Alig hogy szolgám elhagyá a házat, belépett egy hordár, ki elhozta jól becsomagolva a chapeau claqué fedelét.

Az ő finom keze a következő sorokat írta nekem: — Mégis igazunk volt, hogy ön valamit elvesztett. Nagyon sajnáltuk volna s nem is akarjuk, hogy miattunk oly nagyon megkárosodjék.

Azóta nem lát engemet a jogászból, de még az uri-utca se.

Zsuzsi Antal

felkelésülve, még minél több küldetnek be, mert hiszen azért koránt sincs itt még az egész nemzet kincse. Külföldről már eddigelő is számos tudós és műbarát érkezett a kiállítás bálulátára. — A hazai összes vasutak, kéjvonatokat terveznek a fővárosba a kiállításra. És így remélhető, hogy az egész ország intelligens közönsége sietni fog hazája fényes multjának eme fenséges emlékeit megtekinteni, a minőt látni csak századok leforgása alatt nyilhatik egyszer alkalom.

„N. H.” . . . 1

Hirdetmény.

B-Csaba város alólírott előjárói részéről közhírré tétetik, miként az 1884 ik évre szóló III-ad oszt. kereseti adókvetési lajstrom az 1883-ik évi XLIV-ik t.-cz. 18. §-hoz képest adófelügyelői javaslattal ellátatván — az máttól számítandó 8 napon át a városházán alólírott jegyző hivatalos helyiségében közszemlére kitétetett, a hol is az — netaláni észrevételek megtétele végett — bárki által a hivatalos órákban betekinthező; egyidejűleg pedig tudomásra hozatik, hogy az érintett adónemre vonatkozó bizottsági tárgyalás határidejéül f. évi márczius hó 19. és 20-ik napja tűzött ki s így a tárgyaláson való személyes megjelenésre (városháza, kapu alatti jobbra eső kiaterem) az érdekelt felek jelen hirdetmény által ezennel figyelmeztetnek.

Kelt B-Csabán, 1884. évi márczius 9-én.

B-Csaba város előjárói:

Jeszzenszky
jegyző.

Zsziros Mihály
bíró.

Különlélek.

—r. Beliczey István főispán ur Ö Múltósága Chrisztó Miklós gyulai szolgabírói gyakornokot hason minőségben a csabai szolgabírosághoz helyezte át.

—r. Kinevezés. Kutny Lajos gyulai kir. adóhivatali tisztet a p. ü. miniszter ur a pozsonyi m. k. adóhivatalhoz I. oszt. irodatiszté nevezte ki. A mily öszintén örülnék a megérdemelt előléptetésén, ép úgy fájlaljuk a köztisztviseltben és szeretetben részesült hivatalnok és jóbarát távozását. Előléptetéséhez gratulálunk.

—r. Megyénk alispánja utasította Gyula város tanácsát, hogy a járdákat e hó folyamán kijavítsa s arról szóló jelentését ápril 1-ig beterjessze. — Várva vártuk ezen intézkedést, mert már a járdákon járnó lábkötés veszélye nélkül alig lehet. Együttal felhívjuk Gyula város polgármesterének figyelmét, hogy a ref. iskola-utazótól le a Kádár-féle gözmalomig terjedő járdát — tekintettel a nagy forgalomra — legelső sorban munka alá vétetni sziveskedjék.

—r. Tolvajlás városunkban. Szerdán f. hó 5-én a délelőtti órákban Koczszki János ügyvéd ur házába ismeretlen tettes belopódván, a szobából vagy 100 ft árá ékszett eltolvajlott. A tettes még kézre nem került.

—r. Farsang héttőjén, február 25-én tárgyalta a b-gyulai kir. főörv. hivatalos hatalommal visszaéléssel vádolt Pap Gábor Gyula városi rendőrbiztos bűnjegyét. A délutáni 1 óráig tartó végtárgyaláson vádolt bűnösnek találtatván, 14 napi fogházbüntetés és a felmerülő költségek megtérítésére ítéltetett. Az ítélet ellen keresetét kir. ügyészség és vádolt Pap Gábor is felebezett.

—r. Országos vásárunkon a kereslet minden nagyon silány volt. Különösen az iparos osztály panaszkodik, hogy nem tudott semmit eladni. Panorámánk volt kettő is, a melyekben látható rémképekre (Majlath-gyilkosság stb.) vonatkozólag nagyon helyesen jegyezte meg már a „Szarvasi Lapok” is, hogy ezek „egyáltalában nem szolgálnak népünk épülésére”. Itt nemcsak „népünk” látogatta a panorámákat, hanem a „művelt közönség” is, még pedig oly nagy számban, hogy — mint hallottuk — teljes lehetetlenség volt oda sokaknak bemenni is. Ez eléggé szomorúan tanuskodik arról, miért nem élhet meg Csabán, miért nem jöhet ide egy jól szervezett magyar színtársulat, a melynek előadásain estként nemcsak jól szórakozni, de melyből tanulságot merítve, érzékét szépíteni is lehetne közönségünknek. Ha egy színtársulatot oly mértékben pártolna Csaba város közönsége, mint a milyen pártolásban — érdemtelenül — a panorámákat részesítették, nem sajnálná tőlünk ország-világ a szép színjárat, a melyet minden más célra használnak, csak arra nem, a mely célznak tulajdonképen az szentelve lett. — Bizony-bizony, nem nagyon dicsekedhetik Csaba városa a szép színjárat, ha oly közönyösséget tanusít a színészet iránt!

—r. A vasut mellett Reiser-féle gyulai gözmalom a hozzátartozó gőzfürdővel együtt Kádár Henrik vette meg 30,000 ftért.

—r. A vöröskereszt sorsjegyek 4-ik tervszerű kisorsolása Budapesten e hó 1-én d. u. 4 órákor ment végbe egy gróf Károlyi Gyula elnöklété alatt összeült bizottság előtt. A főnyereményt 50,000 ftot sorozatszám 2297, sorszám 8 nyerte meg. Az 5000 ftos második nyereményt sorozatszám 3333, sorszám 8 nyerte. 1000 — 1000 ftot nyertek: sorozatszám 6164 sorszám 34, sorozatszám 6881 sorszám 15, sorozatszám 7292 sorszám 15.

—r. Mátyás király serlege. Az ötvösműkiállítás párt nap mulva látható lesz Mátyás király serlege, a mit annak idejében Bécsúj hely városának ajánlékozott. A serleget gondosan őrzik az ottani múzeumban, mint ereklyét. A polgárság közköltegen nemrég restauráltatta, azért nem küldhette el az ötvösműkiállítás megnyitási ünnepélyére.

—r. Miklósi színtársulata még mindig Gyulán van; s bár műsorja nem valami változatos, elég pártolásnak örvend.

—r. Egy derék hazafi. A francia hadügyminiszteriumhoz egy 20 éves fiatal ember és egy 19 éves leány sajtáságos kérvényt intéztek. Szeretik egymást és szerelnöknek eddig bőven van gyümölcse: két kis ikerpár. A boldog szerelmeseket csak az szomorítja, hogy a fiatal ember most kerül sorozás alá. Arra kéri tehát a miniszteriumot, hogy a négy gyerek apját ne vigyék el katonának, a ki már eddig is annyit tett Franciaország népesedése érdekében.

— A veszedelmes ártézi kut. Zichyfalván Torontálmegyében egy ártézi kut nagy bajokat okoz. Vize eddig élvezetlen volt, azért elhatározták, hogy mélyebbre fogják ásni. Le is ástak 35 ölnyire, ekkor aztán a kutból óriási mennyiségben kezdett tudolni a víz ki, a mely a nagymennyiségű homokkal sűrű iszapot képez. A folyton ömlő víztömegek miatt a tulajdonosok elhatározták, hogy a kutat betömik, ez azonban nem sikerült, sőt még nagyobb baj is lett belőle: a kut környéke süllyedni kezdett; a süllyedés naponként nagyobb mérvet öltött oly annyira, hogy a közellevő gözmalom összeroskadt. Az árvíz az egész falut pusztulással fenyegette, a víz már behatolt az alacsonyabban fekvő házakba. A megye Imrinyi mérnököt küldte ki a helyszínére, hogy a szükséges intézkedéseket megtegye. A kiáradó víz valami ezer kocsiira menő homokot dobott ki az ártézi kutból.

—r. Hogy kell a gyufát nagy szélben meggyújtani? Sok dohányzó boszankodott már azon, hogy nagy szélben lehetetlen a gyufát meggyújtani, így a rágyújtás is lehetetlenség. Pedig ezen segíteni igen egyszerű dolog. A gyufára a foszforig körmunkkel egymástól egyenlő távolságra négy bevágást teszünk. Ily gyufa a legerősebb szélben sem alszik el. Így írják legálább ezt a német lapok.

Irodalom.

—r. Jókai Mór a világirodalom e nagy alakjának legújabb regényeit olcsó füzetes kiadásban bocsátja közre Révai testvérek könyvkiadói hivatala Budapesten. Az a cél lebeg a kiadó előtt, hogy a halhatatlan költő ragyogó művei bejussanak nem csak a gazdagok könyvtárába, hanem a szegényebb sorsuak könyvpolczaira is. Birhassa azokat minden magyar ember, Jókai alakjaiban és bűbajos nyelvében lássa, szeresse hazáját megszépítve, a költészet fényévé megaranyozottan. Jókait nem elég kiadni. Jókait el kell terjeszteni. Ezt tüzte maga elé a kiadó czég s mindent meg fog tenni, hogy a közönség Jókai műveit minél olcsóbban s minél élvezetesebben alakban kapja. A szöveghez Jókai Róza (az ünnepelelt leánya) fogja rajzolni a képeket, melyek természetesen jobb, igazabb magyarázóit s hangulatosabb kísérőit lesznek a költő alakjának és szellemének, mintha idegen kéz rajzolná, saját, némelykor nagyon is elűtő fel fogása szerint. Jókai Mór újabb regényei című vállalat a költőnek csakis azon műveit fogja közölni, melyek eddig könyvalakban nem jelentek meg és csakis a lapok tárczahasábján láttak napvilágot. Az első mű, melylyel Jókai Mór újabb regényeinek kiadása megindul: „A löcsei fehér asszony” című ötkötetes regény a nagyköltő egyik legnagyobb szabásu, legérdekesebb alkotása. A vállalat 2 1/2 éves, nagy nyolczadrétű füzetekben fog megjelenni, még pedig egyelőre kéthetenként egy füzet. Egy-egy füzet ára 25 kr. Megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben. Előfizetési ára: Egész évre (26 füzet) 6 ft. Félévre (13 füzet) 3 ft. Az előfizetéseket legzélszerűbben postai utalványon küldhetők be a kiadóhivatalhoz: (Budapest, IV. váci-utca 11. sz. a.)

—r. Előfizetési felhívás Vörösmarty Mihály összes műveire. Régen érzett hő vágyam van teljesülni, midőn hazafias örömmel jelenthetem Magyarországnak a művelt közönségének, hogy Vörösmarty Mihály összes műveit már legközelebb kiadom. Kiadásomban Vörösmarty Mihály összes művei fognak megjelenni, tehát azok is, melyek az utolsó kiadásokor egy pótkötetben ígértettek. De soha meg nem jelentek, melyek a halhatatlan költő halála után, mint kéziratok találtattak s eddig kiadva soha és sehol nem voltak. A kiadás rendezését az erre legilletékesebb írónk, Gyulai Pál volt szives magára vállalni nemcsak, hanem ugyan ő fogja az egyes műveket jegyzetekkel kísérni, a mi a kiadás becsét kétségen kívül emelni fogja. Az egész mű nyolcz kötetben jelen meg és pedig úgy, hogy f. évi május havától kezdve minden két hónapban jelen meg egy kötet. A nyolcz vasok kötetnek ára: füze 20 ft, pompás díszkötésben arany metszéssel és vágással 30 ft. Előfizetési árul 5 ft küldendő be, mely összeg a két kötet kiállításánál levonásba fog hoztatni. A szállítás kötetenként bérmentve, utánvételt fog történni. A mi a kiállítást illeti, az a lehető legpompásabb lesz, szép, nehéz papíron, a legszebb betűkkel. Midőn ezeket egyszerű szavakkal elmondtam, újból kériem a haza nagy közönségét, hogy szerezzék meg a kincset, melyhez éppen azért lehet előfizetés útján aránylag olcsón jutni, mivel tömeges megrendelésre bizton számítok. A könyvpiacz bolti ára — igen természetesen, jóval nagyobb lesz. Az egyuttal nemzeti ügyet ajánlván mindazoknak, kik a „Nyelvében él a nemzet” jelszó igazságát elismerik, vagyok hazafias tisztelettel: M é h u e r V i l m o s, Vörösmarty Mihály összes műveinek egyedüli és kizárólagosan jogosított kiadója.

—r. Itj. Nagel Ottó könyvkereskedésében Budapesten a nemzeti színház bérházában megjelent a „Magyar általános levelező” 12-ik füze, szerkeszti Knorr Alajos. E füzetben folytatja a szerző az irodalom ismertetőit. Különösen értekezik a külvilági költészetéről, ismerteti a leíró költészetet, ennek neveit, a prózai elbeszélést, a munkát, regét, legendát, regényt, a költői beszélyt, románzot; a lantos elbeszélést, a balladát, az eposzt vagyis közkölteményt, értekezik a szinköltészetéről, ismerteti a drámát, tragediát és a vígjátékot, népszínművet, daljátékot, operettet és az énekes játékot. — Közöl emlékeveseket és aphorismákat és ezek után áttér a közlekedési intézetek ismertetésére. Szól különösen a postáról és a posta üzlet körébe tartozó ügyekről, különösen ismerteti a levélposta kezelési szabályait és hozza egy a belföldi, mint a külföldi levélposta tarifát. Ezen tartalmas füzet ára 30 kr. Ugyan ezen kiadónál kapható az „Önüggyvéd” című közhasznú mű is füzetekben, félkötetben és egész kötetben. —r. Népdaaink legnagyobb gyűjteményéből, a „Magyar Dal-Album”-ból ez év folyamán jelenik meg az V. kötet, 801—1000. számú dallamokkal és pedig 10 havi füzetben, füzetenkint 20, tehát 10 füzetben összesen 200 dallammal zongorára alkalmazva. A most megjelent márcziusi füzet tartalma következő: 1. Csak azt mondják; ne tartsak szeretőt. 2. Csak azt mondom én. 3. Csiki tarka tarisznya. 4. Csip a csalán az utfelem. 5. Darufalva gyászban van. 6. Déri Kató a

legszebb lány. 7. Drótos legény voltam én. 8. Egervárbán do-do-dobolnak. 9. Eleget könyörgék apának s anyának. 10. El kell menni, el kell menni messzire. 11. Elmegyek én, elmegyek én Gyöngyösre. 12. Elment, elment piros édes alma. 13. Elmentem én a csárdába. 14. Elpusztult a Tisza hidja. 15. Elvitte a víz az egri hegyet. 16. Ennek az embernek jó kocsija van. 17. Esteledik... szól a falu harangja. 18. Édes anyám, adja ki a jussom. 19. Én Istenem, be szép életem. 20. Én is voltam valaha. — Az ötödik évfolyam előfizetési ára bérmentes szétküldéssel: 10 füzetre 1 ft 80 kr, 5 füzetre 90 kr, egyes füzet ára 25 kr. Előfizetéseket postautalványon a „Magyar Dal-Album” kiadóhivatalához Győrbe intézendők.

CSARNOK

DALAIMBÓL

I

Hömpölyögnek Duna vize hajjai
Halászegény a csolnakját köti ki
Szeretője vár már ottan reája,
Hogy ajakát forró csókkal halmozza.

Halászegényt nem várja már kedvese
Más valaki vigad most az ölebe'
Bús a szegény, bús az egész élete
Mert egy csalfa barna kis lány rászedte

Ki-kiköti kis csolnakját a parton
Nincs senkije, ki most utána várjon.
„Uram Isten mért nem szánsz meg engemet!
Elhagyatva nem ér semmit az élet”.

II

Ne mondja azt senki az én szemembe,
Hogy nem vagyok szép kis leány kedvese
Nőzheti azt egymásután hét világot,
Hogy azt — nekem mindannyi igazat ad.

Nincs is az a kincse a nagy világnak
A miért én rózsám oda adnának
Mit használna az a nagy kincs én nekem...?
Galambomat százszor jobban szeretem.

Árvay J.

KÖZGAZDASÁG.

A gazdaközönség értesítettik, hogy a földmívelési miniszterium a m-óvári és budapesti vetőmagvizsgáló állomásokon kívül újabban ilyeneket a gazdaközönség használatára a kassai, debreczeni, kolosmonostori és keszthelyi gazdasági tanintézeteknél is felállított.

Mokry Sámuel s. k.
gazd. egyleti titkár.

Hivatalosan jegyzett piaci ár B-Csabán márcz. 8.

	100 kilogrammonként	I-ső rendű	II-od rendű
Buza	9-35	8-50	
Árpa	6-60	6-40	
Zab	7—	—	
Tengeri	5-80	5-70	
Szalonna	47—	45—	
Sertés	41—	40—	

Lottó-húzás.

Budapest, márczius hó 1-én, 69, 82, 74, 18, 81.
Nagyszében, márczius hó 5-én, 40, 45, 83, 54, 51.

Szerkesztői üzenet.

Sz. E. urnak Helyben. Nem adhatunk ki egész lapot — legjobb akaratumk mellett se — pártolásihiány miatt. Dolgozata ez okból a jövő számban fog megjelenni.

Z. A. urnak Budapesten. Üdvözlétünket!

Felelős szerkesztő Tóth Ferencz

Hirdetés

A t. géptulajdonosok és mezei gazdák figyelmébe.

Alólírott bátor vagyok a t. közönséggel tudatni, hogy állandóan szándékom B-Csabán megtelepedni, azon jó reményben, hogy a t. géptulajdonosok, kik eddig gépeiket vagy idegen szerelőkkel vagy vidékre küldve javították, azt jövőben általam itt helyben fogják eszközöztetni.

Elfogadok mindennemű gazdasági gép javítását, u. m.: gőzmozgonyokat, gőzeséplöket, kisebb eséplö-gépeket, rostákat, kutakat, dem. mázsákat és minden más, a gépészeti szakmába vágó teendőket.

Gépjavításokat eszközök a géptulajdonosok saját birtokain úgy itt helyben, mint a vidéken is a lehető leg-szolidabb munka és legolcsóbb árak mellett. Továbbá általam megrendelhető mindennemű kisebb gazdasági gép a legjobb czégetől és én minden tekintetben öszinte felvilágosítással a t. megrendelőknök mindenkor szivesen szolgállok. A t. közönség pártfogását kérve, maradok B-Csabán, 1884. évi február hóban

tisztelettel
Binder Nándor
gazdasági gépész,

Zsziros-utca 2015. sz. a.

3-3